



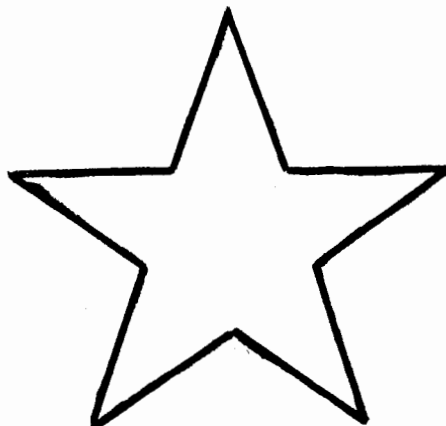
KAMP

OG SEIER

DESEMBER 1976.

INNEHOLD.

Hovedmøtsigelsen i distriktpartiet	side 1
Skelesaker	side 2
Streiken på nasjonette	side 3
Foreløpig oppsummering av streikestøtte- arbeidet i forbindelse med streiken ved Norsk Champignon A/S på Hvam	side 4
Skjerp årv kenheten mot arbeider- aristokratiet.	side 6



Hovedmøttsigelsen i distriktspartiet.

I utkastet til beretning for distriktspartiet er det foreslått at hovedmøttsigelsen i distriktspartiet går mellom en korrekt marxist-leninistisk linje og en borgerlig revisjonistisk retning.

En avdeling har kommet fram til følgende forslag til hovedmøttsigelse: En korrekt masselinje på partiarbeidet, internt og eksternt på den ene sida. På den andre sida byråkratiske metoder innad og i frontarbeid. Sjablonmessig stil i propaganda og ellers i forholdet til massene innad og utad partiet.

Dette forslaget er av DS stemplet som revisjonistisk og et klart utslag av høyreavviket. For det første har disse kameratene ikke et godt nok grep om dialektikken slik den er lagt fram av Mao. Det skilles ikke mellom en hovedmøttsigelse og en særegen møttsigelse.

Når dette forslaget til hovedmøttsigelse skal anvendes på konkrete klassekampsaker, ser vi hvor ubrukbar denne s.k. hovedmøttsigelsen er. F.eks. Hollmenkollstreiken. Var kameratenes uvilje no aktivt støttearbeid p.g. byråkrati og sjablonmessig tenkning. Sjølsagt ikke. Det var et utslag av høyretenkninga som går ut på at streiker bare angår de nærmest berørte. Denne tenkninga fornektet i praksis solidariteten med arbeidere i streik.

Et annet og ferskt eksempel er streiken på Champignon. Var vaklinga på å forsvare ruteknusinga uttrykk for sjablonmessig stil og byråkrati? Nei og atter nei! Her var det igjen høyrelinja på synet om nødvendigheten av revolusjonar vel som stakk hodet fram. Slik kan vi gå gjennom eksempel for eksempel og finne at høyre er hovedfaren i partiet.

Byråkrati og sjablonmessig stil er forøvrig et uttrykk for høyrefeil. Byråkrati er et resultat av å ikke sette de politiske linjer i høysetet. Ikke å ta klassekampen og kampen mellom de to linjer som nøkkelleddet. Sjablonmessig stil er ofte et resultat av manglende undersøkelser og overfladiskhet.

Resultatet av dette forslaget til en gammal hovedmøttsigelse er ensidighet i politikken. Det har i distriktet vært en feilaktig tendens til å leite etter s.k. brennpunkt mellom ulike møttsigelser. I praksis har dette ført til at vi ikke har sett skogen for bare trær, noe som dette forslaget til hovedmøttsigelse er et eksempel på.

DS sitt forslag til hovedmøttsigelse gjennomsyrrer alt vårt politiske arbeid. Ved å bruke denne som et verktøy har vi forutsetninger for å holde en stø og riktig kurs fram mot den store revolusjonen.

Skolesaker.

- 1 MØNSTERPLANEN. Det er enhet på hovedsida i den, men ei skikkelig, detaljert analyse av den for videre oppfølging blei etterlyst.
- 2 MØTTE-SAKA. Er tidligere skikkelig oppsummert og tatt sjølkritikk på.
- 3 SAMMENHOLDTE KLASSER og
- 4 ÅPNE SKOLER. Flertallet holdt på at laget aldri har hatt disse sakene skikkelig oppe til diskusjon, og at en oppsummering derfor ikke kunne foretas.
En mente at de var diskutert og at partilinja i disse sakene er klar, men at det er motsigelser i laget vårt på disse sakene. "Vi-har-ikke-diskutert-det-linja" er uttrykk for å ville kamuflere dette.
- 5 KARAKTER-DEPATTEN. Enhet blant ganle medlemmer av laget, men motsigelser i partiet. Dette kom til uttrykk ved at nytt medlem ikke er konsolidert. Vi mangler også her strategi for oppfølging.
- 6 SØSKEN-GRUPPER I FØRSKOLEN. Er aldri diskutert, men blei trekt inn i diskusjonen fordi det er usikkerhet blant førskolelærerne i denne saka, Det er vel et eksempel på at forståelsen for statens klassekarakter enda svikter. Det hersker enda illusjoner. La debatten blomstre opp igjen. Det er viktige saker idag også.

Lærefraksjonen har hatt en foreløpig oppsummerende diskusjon om om hvordan de gamle motsigelsene står idag. Vi fant det tydelig har foregått en utvikling i diskusjonen, men at motsigelsene ennå ikke er løst. D.V.S. Når det gjelder synet på statens klassekarakter, og DNAs borgerlige politikk, så har de generelle diskusjonene om dette styrka laget og diskusjonene. Diskusjonene blei ført ut fra hovedlinja, og helheten i Statens skolepolitikk var utgangspunktet i langt større grad enn i tidlige diskusjoner.

Allikevel står det motsigelser i enkeltsaker fortsatt. Dette skulle tyde på at

1: Vi har vansker med å avsløre angrepet fra Statens side fra sak til sak

eller 2: Statens klassekarakter er allikevel ikke fullt ut forstått av alle.

Frak. Styret.

HVA KAN VI LÆRE AV STREIKEN VED
RADIONETTE?

I oktober var det gå sakte aksjon og streik ved Radionette i Sandvika. Streikens grunnlag var massenes krav om 3.50 i lokalt tillegg etter tariffoppgjøret i vå r. En grunnleggende lærdom fra denne streiken er at det hele tida sto en å pen kamp mellom en borgerlig linje representert av lokale arbeideraristokrater, og en kamplinje som ønska å reise massenes kamp og tvinge krava gjennom.

Den borgerlige linja ytra seg ved at arbeideraristokratene gikk inn for å lage så små aksjoner som mulig (sit down istedenfor streik når streik var vedtatt, gå sakte istedenfor full aksjon etc). Denne linja ville også fire på kravene uten grenser (f. a godt be driftens tilbud om 1.50 som ble avvist før streiken), den ville ikke mobilisere arbeiderne til å ta del i kampen (gikk mot møter, grupper, studier, streikevakter, stands etc), gikk imot at massene skulle kontrollere streiken (ikke kontroll med ledelsen, ikke protokoll fra streikemøtene, ikke informasjon om forhandlingene). I tillegg gikk den borgerlige linja mot å oppfordre til streikestøtte (spesielt mot SSK), den gikk inn for at Svein Christiansen i avd 1 skulle kontrollere penger som kom inn, og at forbundstyret skulle holde initiativet i spørsmålet om forhandlinger, selv om de kjørte å pent mot streikene.

Opp mot dette sto det en i hovedsak korrekt kamplinje blant arbeiderne. Denne linja gikk ut på å mobilisere massene til kamp, påpeke og avsløre forbundet og de lokale arbeideraristokraternes svik mot streiken, linja kjempet for at arbeiderne sjøl skulle kontrollere streiken, og at streikestøtte skulle gå direkte til arbeiderne. Denne kamplinja gjorde en del viktige seiere under kampen. Bl. a ble det, tross frenetisk motstand vedtatt å oppfordre folk til å støtte streiken, og til å sende brev om støtte til fagforeninger. Likeens oppsto det en ~~xxxxxx~~ opposisjon mot samarbeidslinja blant en del arbeidere. Men også disse var påvirket av av revisjonistiske høyre ideer i synet på arbeideraristokratiets rolle. De hadde illusjoner om disse "lederne", og de maktet ikke å gå nok åpent ut i kampen mot dem - å følge opp den opposisjonen som etter hvert ble reist. Heller ikketendensene til å kreve massenes kontroll med streiken ble fulgt opp nok. Årsaken til dette var stadig illusjoner om arbeideraristokratiets rolle. De så ikke klart nok at dette var -som Lenin fastslår- borgerskaps politiske tropp i arbeiderbevegelsen. Bl. a derfor lykkes også disse kreftene i å nedlegge kampen og forråde arbeidernes krav.

Likevel må denne streiken oppsummeres som et stort skritt framover. For det første ble kampen reist, kamplinja kom fram som en klar opposisjon, arbeideraristokratiet ble til dels avslørt, og det ble utvikla spirer og ideer som kan vokse i klassen. For det andre må vi se streiken som et ledd i å lære klassen hva borgerskaps diktatur er, hva dagskampen lærer arbeiderne ut over kroner og øre - et ledd i kampen for revolusjonen.

En annen viktig sak ved denne streiken er at den konkretiserer Strasburgertes syn på streikene. Kominterns oppsummering fra 20-åra gjelder fortsatt, og streiken viser at det er samfunnsmessige lover som gjelder under streiken. Særlig så en klart lover om arbeideraristokratiets forræderi mot streiken. Radionette-streiken hadde framtrede arbeideraristokrater i ledelsen, bl. a var Magnor Johansen pressetalsmann. Han er forbundstyremedlem i Jern & Metall, og var Leveraas' sannhetsvitne på at SSK ikke sendte pengene til de som streiket (jfr Jøtuls streiken).

GUSTAV

OPPSUMMERING AV STREIKESTÖTTEARBEIDET I FORBINDELSE MED STREIKA VED NORSK CHAMPIGNON A/A PÅ HVAM.

Partiet har hatt en stor og viktig hovedoppgave i høst. Det skulle gå i spissen for å lede støttearbeidet i området der 9 fagorganiserte fremmedarbeidere var i streik. Avdelingene har gjennom dette arbeidet fått testa om de har kommunisters evne til å støtte arbeidere i kamp. Denne streika er spesielt viktig fordi de 9 fremmedarbeiderne har stilt seg i spissen for ei stor gruppe arbeidere i Norge. Det er rundt 30.000 fremmedarbeidere i landet, og stordelen av disse blir kraftig utnyttet. Ved å fagorganisere seg, og ved å gå til åpen konflikt mot utbyttinga har de vist veien for denne gruppa av arbeidere. Dette er en stor økonomisk og politisk trussel mot det norske borgerskapet, og det er satsa kollosalt på å knekke de streikende slik at andre fremmedarbeidere ikke blir frista til å forsøke det samme.

Partiet forsto det spesielle alvoret i situasjonen og har nedlagt et stort og godt arbeid i den tida streika har pågått. Som hovedsak har avdelingene jobba etter Marxistisk-leninistiske prinsipper og vært den ledende krafta i støttearbeidet. I motsetning til revisjonistene i SV som først 21/10 rykka ut med enhalvlunken pressemelding som "støtte" til streika, har partikadrene fulgt Mao's ord om å delta personlig, dypt og konkret i det støttearbeidet som massene også er oppfordra til å ta del i.

Propagandaarbeidet kom raskt igang og har reist en konsekvent og saklig kamp mot rasisme, løgnaktighet, streikebryteri og forsøk på kriminalisering, for de streikendes rettferdige krav, retten til å kunne streike, solidaritet mellom norske og utenlandske arbeidere og boikott av Wollbecks produkter.

Flere kamerater har utvikla seg kraftig i perioden og sympatisører har blitt trukket nærmere partiet. Avdelingene har høstet mange og viktig erfaringer og har vist evnen til å kunne korrigere feil. Streikestøttekomiteene har gjennom partiets ledelse blitt ~~XXXXXX~~ styrka organisatorisk og har utvikla seg til handlekraftige enheter. Partikadrene har vist solidaritet med de ~~six~~ streikende gjennom regelmessige økonomiske bidrag, demonstrasjoner, stands, husbesøk og diskusjoner.

Streikestøttearbeidet har også avslørt høyrefeil, feil som vi visste fantes i avdelingene før streika bröt ut. Feila har vist seg både i arbeidet med massene og i den politiske propagandaen, og har kommet til uttrykk som tendens til :

- I. Sekterisme : - i forhold til aktivistene i streikestøttekomiteene som ofte har blitt baktunge fordi partifolka måtte gjøre alt sjøl. Illustrerende er det at streikestøttekomiteen på et sted som har ca. 20 potensielle aktivister som man kjenner til, gjennomgående bare har hatt 5 aktive i store deler av streika.
- i det økonomiske støttearbeidet, som foruten møteinnsamlinger flere steder har vært sikra blant partimedlemmene.

2. Byråkrati/spontanisme: - organiseringa av støttearbeidet, med mange tekniske møter både sentralt i streikestøtteledelsen og i streikestøttekomiteene.

i diskusjon av de politiske linjene som til tider var flytende og dårlige over hele fjøla. Det tok f.eks. ca. 1 mnd. før det ble vedtatt å starte diskusjoner på streikebryting på grunnlag av et eget studieopplegg, i partiet og i komiteene. Studieopplegget ble aldri laget. På den andre sida blomstra det ofte av ideer og tiltak som ble starta opp uten skikkelig vurdering og prioritering. Mange saker ble ikke fulgt opp, oppsummert eller korrigert. Det er ei viktig linje å alltid sette vitenskapelige, marxistiske metoder for ledelse og organisering opp mot subjektivismen og byråkrati.

3. Avpolitisering av streika

:- ved å unnlate å avsløre og isolere klasseviket i LO-ledelsen. Spesielt på industriarbeidsplassene fikk sosialdemokratiet for lett spill. Fagorganisering av streikebrytere ville f.eks. ikke vært mulig hvis Nakken & Co. s råtne spill var blitt avslørt av de fagorganiserte for rutekningen hos Granerud.

:- ved å måle kvaliteten i støttearbeidet etter gale ~~XXXXXXXXXX~~ kriterier, som f.eks. etter hvor mange løpesedler som var blitt delt ut på stand eller i postkassene. Verdiene av støttearbeidet måles ikke slik reformistene og revisjonistene gjør det etter slike kriterier men framfor alt etter de politiske resultater det bringer. Dette forutsetter vitenskapelige undersøkelser og politiske diskusjoner og oppsummeringer.

ARBEIDERARISTOKRATIET !

Jeg mener at arbeideraristokratiet's rolle i utviklinga av opportunisten og særlig i utviklinga av høyreavviket i partiet er for lite undersøkt og diskutert.

Lenin fastslår at arbeideraristokratiet er borgerskapets politiske tropp i arbeiderbevegelsen. Han fastslår at det eksisterer et objektivt grunnlag for at denne gruppa vokser fram i maksimalprofitten fra imperialismen. En del av denne profitten brukes til å sikre privilegier for en gruppe i arbeiderbevegelsen (jfr Lenin: Imperialismen, s 118 i Ny Dags utgave). I "Imperialismen og Sosialismens splittelse sier han videre re: "... og dette økonomiske faktum, denne forskyvning mellom klassene kommer uten særlige vansker til å finne en politisk form av et eller annet slag.

Først: Det er en objektiv basis for arbeideraristokratiet i bestikkelser fra imperialismens x profitt. Her er det ikke nok å tenke på penger - da ser en bare på LO-toppen etc. Her må en se på alle slags små privilegier: Tillitsmannens rett til å gå ru ndt i arbeidstida, heltidsansatte tillitsmenn, kurs, forhandlinger, middager - alt det små som til sammen skaper privilegier og håp om flere. Arbeideraristokratiet tilhører flere klasser, fra proletariatet til borgerskapet, de har ting til felles: Ulik grad av privilegier fra borgerskapet, og ~~at~~ at de utgjør borgerskapets politiske tropp i arbeiderbevegelsen. Som Lenin sier: "... tjener (borgerskapet) blant arbeiderne, utøver (borgerskapets) innflytelse nettopp blant proletariatet, der det er mest nødvendig og der det er vanskelig å moralsk undertrykke massene."

Her er den første feilen: Å se på arbeideraristokrater som "arbeidere". Se på oppropet av 61 tillitsmenn for streikebryteri. Var det arbeideropprop - eller var det arbeideraristokrat-opprop. Jeg mener det siste.

Neste feil: Å se på arbeideraristokratiet som noe som bare er utenom partiet. Jeg mener at vi har mange kamerater som har slike privilegier, f.eks ved tillitsverv i fagbevegelsen. Følgelig er dette noe som virker innenfra i partiet - en kilde til opportuniste i selve partiet.

Lenin sier at dette er "borgerskapets tropp". Kan vi ha slike i partiet. Jeg mener at ingen arbeideraristokrat kan være kommunist. Han er jo i borgerskapets tropp.

Skal vi da gå mot tillitsverv? Jeg mener vi skal kjempe for å få tillitsverv. For jeg oppfatter ikke Lenin som at privilegiet i seg sjøl gjør folk til aristokrater. Da hadde dette vært en egen klasse, og det er det ikke. Tvert imot må det til et subjektivt element i tillegg. Privilegiene avler opportuniste, gjør at faren for borgerlig utglidning er der og skjer spontant. Men det er ikke slik at tillitsverv, deltidstillitsmann etc automatisk gjør folk til arbeideraristokrater. Da måtte vi ønske hardt ut i partiet. Et godt eksempel på denne høyre glidning er Hans Sekse i Oddastreiken - se i KK.

Ut fra det som er sagt ovenfor mener jeg partiet må være svært årvåkne mot alle slags privilegier blant tillitsmenn og kjempe for at de er minst mulige, og at de som har slike sjøl aktivt kjemper mot denne utviklinga. Ordninga med tillitsmenn lønna av bedriften er en slik ordning som avler arbeideraristokrater. Det er ikke en ordning som tjener arbeiderne. Like ens mener jeg at vi må se denne påvirkinga som noe som skjer innenfor partiet - ikke bare som et DNA-press.

W. Gustav.

TOM SIDE